

1908-07-19

þÿ š Å À Á ¹ ± ⁰ Ì Â ¡ Í » ± ³/₄ - ± Á . 1 2 0

Library of Neapolis University Pafos

<http://hdl.handle.net/11728/9228>

Downloaded from HEPHAESTUS Repository, Neapolis University institutional repository

ΚΥΠΡΙΑΚΟΣ ΦΥΛΛΑΞ

ΕΘΝΙΚΗ ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΕΦΗΜΕΡΙΣ

Δι' επιστολάς τῆ Διευθύνσει.

ΓΡΑΦΕΙΑ: Ἀγορὰ Κύκκου ἀριθ. 34.

Τιμὴ ἐκάστου φύλλου γρ. 2

Υπεύθυνος Ἰδιοκτήτης
ΕΦΡΑΙΜ Κ. ΠΕΤΡΙΔΗΣ

ΚΑΙ ΠΑΛΙΝ Ἡ ΜΕΘΟΔΟΣ ΤΟΥ ΤΡΙΤΟΥ

Ὁ παρσιμῶδες πλέον καταστάς τρίτος εὐρίσκειται καὶ πάλιν εἰς τὴν ἡμερσίαν διάταξιν. Σύμφως ὁ ἀντικειμενικὸς Τύπος ἐν χορῷ κηρύσσεται καὶ πάλιν ὑπὲρ τῆς διὰ τρίτου λύσεως τοῦ ἀπὸ ὀκταετίας καὶ πλέον συνταρασσόντος τὴν ἀτυχῆ ἡμῶν Ἐκκλησίαν Ἀρχιεπισκοπικοῦ ζητήματος. Τὸ Λεμεσιανὸν «Νεῦδος» (= «Ἀλχθία») ἰδίᾳ μέχρι τοσοῦτου προβαίνει, ὥστε νὰ θεωρῆ τὴν λύσιν ταύτην, τὴν διὰ τρίτου, «κρείττονα καὶ τῆς γενομένης λύσεως» τ. ε. τῆς ἐν Κων/πόλει ὑπὸ Ἰωακείμ τοῦ Γ' ἀντικανονικῆς καὶ αὐθιγροῦς ἐκλογῆς τοῦ τέως Κυρηνεῖας ὡς Ἀρχιεπισκόπου Κύπρου. Ἐνοεῖται ὅμως ἐπιτοῦ οὐδὲνα ἐκπληττει τῶν ὅπως δῆποτε παρικολοῦθόντων τὰ ἐν Κύπρῳ διαδραματιζόμενα, ὡς καὶ τὴν κατὰ πάντα ἀμεμπτον (!) πολιτείαν τῶν δημοσιογραφικῶν ὀργάνων τῆς καταχθείσης φαρίας. Τοῦ ἀντίον μάλιστα πᾶς τις ἔχων οἶον ὅτι τὰ καθύπερθε μὲν ἐβάλλον, ὅσοι οὐκ οἶον, ἐχουσι καὶ τοῖς μὴ ἐθελουφλοῦσιν ἐλατρία τῆς τοιαύτης αὐτῶν πολιτείας, ἐπερπε νὰ προσδοκῶς θεβάλαν τὴν νέαν αὐτῶν εὐτύτην μετοβολῆν. Οὐδ' ἴσο δυνατόν ἄλλως γενέσθαι, ἀφοῦ ὡς γνωστὸν, ἐκείνο τὸ ὅποιον ἡγάγησαν αὐτοῦς τὸ πρῶτον νὰ υἱοθετήσωσι τὴν διὰ τρίτου λύσιν ὑπὲρ τῆς ἰδέας, ἢ μάλλον ἡ πεποιθῆσαι, ἢ εἶναι ἴσαν ὅπως σηματίζει περὶ τοῦ ἀπολυτοῦ ἀδυνατοῦ τῆς ἐπιτυχίας τοῦ κατ' ἀνάγκην ἐκλεκτοῦ αὐτῶν τέως Κυρηνεῖας, μὴ ὑπάρχοντος ἄλλου, σκοπῆς δ' αὐτῶν, ὅπως ἀποκλείσωσι καὶ τὸν ἄγ. Κιτίου, περὶ τῆς ἐπιτυχίας τοῦ ἐποίου οὐδαμῶς οὐδέποτε ἀμφεβάλλον, ὅσοι οὐκ οἶον καὶ οἱ οὐκ οἶον καὶ ἂν ἦσαν οἱ ἀντιπαλοὶ τοῦ εἴτε Κυπριοί, εἴτε καὶ ξένοι. Ἄλλως τε δὲ πασιγνώστον τυγχάνει διὰ Κυρηνεῖας μὲν οὐδέποτε ὑπῆρξεν ἐν Κύπρῳ, ἀλλὰ ἀντικειμενικῆ. Οἱ ἡγήται δὲ τῆς μερίδος ταύτης, ὡς κύριον αὐτῶν σκοπὸν ἀπέπαι εἶχον οὐχὶ τὴν ἐπιτυχίαν τοῦ τέως Κυρηνεῖας, ἀλλὰ τὴν ἀποτυχίαν τοῦ ἄγ. Κιτίου. Ἴσκει καὶ ἀρκεί, δι' αὐτοῦ, ὁ Κιτίου νὰ μὴ γίνῃ Ἀρχιεπίσκοπος, καὶ ἂς γίνῃ οἰοσθήσεται ἄλλος, διὰ τοῦτο δὲ καὶ προθύμως ἐγκαταλείπουσι τὸν ἐκλεκτὸν τῶν ἄγ. ὡς νομίσασιν ὅτι ἐπιτυχῶνται ἢ ἐκλογὴ οἰοσθήσεται ἄλλου καὶ ἀποκλείεται ὁ ἄγ. Κιτίου. Ἀρ' ἔτερος ὅμως ἄγ. ὡς πεισθῶσιν ὅτι ἐξασφαλίζεται ὁ ἀποκλεισμός τοῦ ἄγ. Κιτίου, ἔστω καὶ δι' ἐκλογῆς τοῦ κατὰ συνθήκην ἐκλεκτοῦ τῶν τέως Κυρηνεῖας, λησμονοῦσιν τὸν τρίτον. Τοῦτο περιττῶς μαρτυροῦσιν αὐτὰ τὰ πράγματα.

Μέχρι τῆς 26ης Ἰανουαρίου 1902 ἐπέμεινον εἰς τὴν ὑποψηφιότητα κατὰ συνθήκην ἐκλεκτοῦ τῶν τέως Κυρηνεῖας, ὑπεστηρίζον δὲ καὶ τὸν ὑπαρξέν ἄριστος καὶ κανονικὸς Σύνοδος καὶ μετὰ τὴν ἀποχώρησιν τοῦ Μ. Κιτίου καὶ τὴν ὑπ' αὐτοῦ, ὡς καὶ ὑπὸ πρῶτον τῶν Ἐκκλησιῶν ἀποκρίσιν αὐτῆς, τὴν δὲ καθῶρον τῶν ἐξαρχῶν τῆ προεδρία τῶν Κυπρίων ἀπάνω πρὸς ἐξελέγξιν τῶν ἐκλογῶν τῶν γενικῶν ἀντιπροσώπων ἐχρηματίζον ὡς ἀνεπίσημους ἐπιβασίαν καὶ τοῦτ' αὐτὸ ἀνακάλυψεν τῆς ἀνεξαρτησίας τῆς Ἐκκλησίας τῆς Κύπρου ὁμοβρονδὸν καὶ προμερὸν εἶπεῖν, ὑπ' αὐτῆς ταύτης, τῆς Αὐτοκεφάλου Ἐκκλησίας τῆς Κύπρου, καὶ λυσσώδως ἀπέκρουον αὐτήν. Ἀπὸ τῆς ἡμέρας ὅμως

ταύτης, τῆς 26 Ἰανουαρίου 1902, τὰ πράγματα ὡς διὰ μαγείας ἠλλαξαν ἐντελῶς ὅσιν. Οἱ ἡγήται τῆς ἀντικειμενικῆς μερίδος, οἱ μέχρι γῆθις ὑποστηρίζοντες τὸν ὡς ἀνεῖ ὑποψήφιόν τῶν καὶ τὴν αὐτοκαλουμένην Σύνοδον καὶ παρτουφικῶς κοπιόμενοι ὑπὲρ τοῦ αὐτοκεφάλου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Κύπρου, ἤδη ἔστειλαν εἰς τὸν διάβολον καὶ Κυρηνεῖας καὶ Σύνοδον καὶ Αὐτοκέφαλον. Ἄλλὰ διατὶ ἀπὸ τῆς ἡμέρας ταύτης καὶ οὐχὶ πρότερον; διότι πρῶτον ταύτην φέραν παρσιμῶδη ἢ κατάλληλος εὐκαιρία. Τῆς 26ης Ἰανουαρίου 1902 δὲλ. οἱ Πατριάρχαι Κων/πόλεως καὶ Ἱεροσολύμων μετὰ τοῦ ἀντιπροσώπου τοῦ Πατριάρχου Ἀλεξανδρείας ἀειδίμου Γερμανοῦ Γρηγορίου διὰ τηλεγραφημάτων τῶν ἐξήρουν, ἀδικαιώματα ἐπιτητικῶν, ὡς ἐλεγον, τῆς ὑποψηφιότητος ἀφορτέρους τοῦ Κυπρίου Μητροπολίτου ἐνεκα κομματικῶν λόγων καὶ ἀνεῖ αὐτῶν προὔτεινον τρεῖς ἄλλους ἔξωθεν. Ἦρκεσε δηλονότι αὐτοῖς τὸ ὅτι ὁ ἄγ. Κιτίου ἀπεκλείετο τῆς υποψηφιότητος διὰ τὴν ἀσημονήσασιν πᾶν ὅ, τι μέχρι τῆς ἐποχῆς ἐκείνης εἶπον καὶ ἔγραψαν περὶ τοῦ ἐκλεκτοῦ αὐτῶν, περὶ τῆς ψευδοσύνοδου καὶ περὶ Αὐτοκεφάλου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Κύπρου, ἀδιέφορον δὲ ἂν διὰ τῆς Πατριαρχεικῆς ταύτης ἀποφάσεως ὄντως κατελύετο τὸ αὐτοκέφαλον τοῦτο. Ἐκτοῦ δὲ τοσοῦτο στερρῶς εἶχον τῆς Πατριαρχεικῆς ταύτης ἀποφάσεως, ὥστε καὶ ἰσχύτως ἐπι ἐν τῇ λιβελλογραφημάτων αὐτῶν, ὅπως ὄντως ἀποκλείεται καὶ ἐπέδωκαν εἰς τὴν Σεπτῆν Πατριαρχεικῆν Ἀντιπροσωπείαν, κατὰ τὸ παρελθὸν ἔτος 1907, ἐξ ὅλων τῶν Πατριαρχεικῶν ἀποφάσεων τῶν πρὸ καὶ μετὰ τὴν ἐποχὴν ἐκείνην (26 Ἰανουαρίου 1902) ληφθειῶν ἐπὶ τοῦ Ἀρχιεπισκοπικοῦ ζητήματος, μόνον τὴν ἀπόφασιν ταύτην ἐπικαλοῦνται οἱ ψευδοσυνοδικοί, ἢ μάλλον ὁ σπερριώδης κύκλος, καὶ μόνον αὐτὴν θεωροῦσιν ἀνεκτικῶν, ἱερὰν καὶ οὐκ ἐπισημῶν, καίπερ ἐντελῶς καταλύουσιν τὸ τε Αὐτοκέφαλον τῆς Κυπριακῆς Ἐκκλησίας, τὰ ἔθνη καὶ ὁμοσπονδία αὐτῆς καὶ τ' ἀπαραράγματα ἐκλογικὰ δικαιώματα τοῦ κλήρου καὶ τοῦ λαοῦ αὐτῆς, καὶ ἀποκρουσθεῖσαν διὰ ταῦτα ἐντόως ὑπὸ τοῦ Μ. Κιτίου, τῶν 46 γενικῶν ἀντιπροσώπων καὶ τῶν Ἐλλήνων Βουλευτῶν, ὡς καὶ ὑπὸ τῶν 4/5 τοῦ Κυπριακοῦ λαοῦ.

Τούναντιον δὲ τὴν γνωστὴν ὁμόφωνον ἀπόφασιν τῆς Σεπτῆς Πατριαρχεικῆς Ἀντιπροσωπείας, τὴν ἐπιδοκιμασθεῖσαν καὶ ὑπὸ τῶν τριῶν Πατριάρχων, καθ' ἣν ἐπέπεσε νὰ παραδώσωσιν εἰς λήθη, τὰ παρελθόντα ὁ Κιτίου νὰ ἐπανέλθῃ εἰς τὴν ἐν τῇ Συνόδῳ θέσιν του, καὶ ἂς ἀσχοληθῶσιν ἐπὶ μόνου τοῦ ἐκλογικοῦ ἔργου, ἐπὶ πάσης δὲ τυχόν διαφωνίας τῶν Συνοδικῶν ν' ἀποφασίζῃ ἀνεκτικῶς, ἢ Ἀντιπροσωπεία, τὴν ὁμόφωνον ταύτην Πατριαρχεικῆν ἀπόφασιν, λέγομεν, τὰ πιστὰ! ταῦτα τέκνα τῆς Ἐκκλησίας ἀσυντόλως καὶ ἀνευθυνότατος καὶ ἀναίσχυντος, τῆ συμμοχίᾳ Ἰωακείμ τοῦ Γ' καὶ τοῦ ἐμπερηστοῦ τῆς Ἀρχιεπισκοπῆς, ἐντελῶς περιεφρόνησαν, καίτοι, ὡς γνωστὸν, ἡ ἀπόφασιν αὐτῆ οὐδαμῶς θέλει τὸ Αὐτοκέφαλον τῆς ἡμετέρας Ἐκκλησίας. ἀφοῦ ἡ ἐκλογὴ θὰ γίνετο, συμφώνως πρὸς τὰ θέματα αὐτῆς, ὑπὸ τοῦ κλήρου καὶ τοῦ λαοῦ, ἐγένετο δὲ ἀποδεκτὴ ὑπὸ τοῦ Μητροπολίτου Κιτίου καὶ παντὸς τοῦ ὁμοθυμῶν πληρωμάτων τῆς νήσου. Καὶ εἶχον δίκαιον, ἵνα ὡς συνεπέως πρὸς ἐντολῶν, νὰ καταβάλωσι πᾶσαν προσπάθειαν πρὸς ματαίωσιν τῆς ἀποφάσεως ταύτης, διότι κάλλιστα οὗτοι γινώσκουσιν ὅτι ἡ ἐκλογὴ Ἀρχιεπισκό-

που ὑπὸ τοῦ κλήρου καὶ τοῦ λαοῦ τῆς Κύπρου σημαίνει ἀνοδὸν τοῦ Μ. Κιτίου εἰς τὸν θρόνον τοῦ Βαρνάβα, ἅμα δὲ καὶ τελείαν ἀνατροπὴν τῶν αὐτῶν σχεδίων.

Βραδύτερον δ' ἐπι ἐν τῇ ὑπὸ ἡμερομ. 2 Ἰανουαρίου 1908, ἐπιστολῇ τῶν ψευδοσυνοδικῶν πρὸς τὴν Α. Μ. τὸν Πατριάρχην Ἀλεξανδρείας, διεκρινέοντες οὗτοι καὶ τὴν γνώμην τῶν τιλοφορηθέντων προκρίτων, ἐμμένουσιν εἰσεῖν εἰς τὴν διὰ τρίτου λύσιν καὶ χαρακτηριστικῶς οἰν ὡς τὴν ἀριστὴν λύσιν τοῦ ζητήματος.

«Ὅ, τι πρὸ παντὸς καὶ ὑπὸ πάντων ἐπιζητεῖται, λέγουσιν, εἶναι νὰ εὐρεθῇ τὸ κατάλληλον μέσον πρὸς εἰρήνευσιν τοῦ τόπου, τὸ δὲ μέσον τοῦτο ἡ συνέλευσις τῶν προκρίτων (Σὺ) καὶ πάντες οἱ εὐκρινῶς ποθοῦντες τὴν εἰρήνευσιν ἐνταῦθα εὐρίσκουσιν ἐν τῇ μετακλήσει ὡς εἰρηνευτικῆν προὔπον ἔξωθεν ἀπὸ τῶν ἡμετέρων οἰασθῶν ποτε κομματικῆς χροιάς καὶ συμπαθείας...» Εἶναι τὸ ἀριστόν, ὅπως ἔχουσι νὰ πράξωσι σήμερον οἱ ἀδελφοὶ Ἐκκλησίαι πρὸς τὴν δεινοπαθοῦσαν ταύτην Ἐκκλησίαν εἰσακούσασιν τῆς αἰτήσεως προσώπων, δι' ὧν ἀπηχεῖται τὸ κοινὸν φρόνημα.»

Τοιαύτη ὑπῆρξεν ἡ ἐμμονὴ αὐτῶν εἰς τὴν διὰ τρίτου λύσιν ἀπὸ τῆς 26ης Ἰανουαρίου 1902—τῆς 19ης Φεβρ. 1908, ὅτε αἰφνίως καὶ ἀπροσδοκίως τὴν πρωίαν τῆς 20ῆς Φεβρουαρίου κατασθάνει ἡ ἀπίστευτος εἰδήσις τῆς ἐν Κων/πόλει ἀντικανονικῆς καὶ μονορεῖς καὶ αὐθιγροῦς ἐκλογῆς ὡς Ἀρχιεπισκόπου αὐτῆς τοῦ τέως Κυρηνεῖας τοῦ ἐκλεκτοῦ τῆς μειοψηφίας.

Καὶ ἤδη πᾶς τις, ἀγνοῶν τὸ ποῖον τῶν ἡγετῶν τῆς σφείρας, θὰ ὑποθέσῃ, ὅτι, ὡς οἱ Κιττακοὶ, θὰ ἐξηγήσαντο καὶ οὗτοι σύσσωμοι καὶ ἀκάθεκτοι κατὰ ταύτης παπικῆς ἀποφάσεως, ἥτις ὄντως κατέλυε μὲν ἄρδην καὶ αὐτοκέφαλον καὶ προνομία καὶ θέματα καὶ ἐκλογικὰ δικαιώματα κλήρου καὶ λαοῦ τῆς νήσου, εἰς ἐπιμετρον δὲ ἀντίκειτο ἀντικυρῶς καὶ πρὸς ἐκπεφρασμέναν γνώμην τῶν λοιπῶν 2 ἁγιοτάτων πατριαρχεικῶν Ἐκκλησιῶν, Ἀλεξανδρείας καὶ Ἱεροσολύμων καὶ πρὸς τὴν δόλῳ τῆς Ἀγγλικῆς Κυβερνήσεως τὴν οὐδέποτε αὐτὴ θὰ ἀναγνωρίσῃ Ἀρχιεπισκοπὸν Κύπρου ἔξωθεν προερχόμενον ἢ ἐκλεγόμενον, καὶ δὴ καὶ πρὸς τὴν γνώμην αὐτῶν τούτων τῶν ἀντιθέτων, ὅτινες ἐπὶ ἐξ ὁλόκληρα ἔτη καὶ μέχρι τῆς ἡμέρας τοῦ πραξικοπήματος ἦσαν κεντηγμένοι ὅπαδοι τῆς διὰ τρίτου λύσεως, ὡς τῆς μόννης δυνατῆς καὶ εἰρηνευτικῆς.

Καὶ ὅμως οὐ μόνον, οὐδὲ τὴν ἐλαχίστην διαμαρτυρίαν διέτυπωσαν κατὰ τῆς αὐθαίρετης ταύτης, ἀλλὰ καὶ ἠλάλξαν ἐξ ὑπερμέτρου χαρᾶς καὶ δουλικῶς ἐξέφραζον πρὸς τὸν σφαγέα τῆς ἐαυτῶν Ἐκκλησίας καὶ Πατρίδος τὰς θερμότητας τῶν εὐχαριστιῶν, φρίκη!!! καὶ τὴν αἰδίον εὐγνωμοσύνην τῶν ἐπὶ τῇ μεγίστῃ ευεργεσίᾳ!! ἦν ἐν τῇ ἐκπύρῳ κλοκαγαθία ἐπεδαφίλευσεν εἰς τὴν κλυδωνισμένην Ἐκκλησίαν τῶν.

Καὶ ταῦτα οὐχὶ διότι ὡς Ἀρχιεπίσκοπος ἐξελέγη ὁ τέως Κυρηνεῖας, ὁ κατὰ συνθήκην ἐκλεκτός αὐτῶν, ἀλλὰ διότι διὰ τῆς ἐκλογῆς αὐτοῦ ἐματαιώθη, ὀριστικῶς πλέον, καθ' ὅ, τότε ἐφρόνον οὗτοι ἢ ἄλλως βεβαίαι ἐπιτυχία τοῦ ἄγ. Κιτίου καθ' ὅσον ταῦτα καὶ χείρωνα ἴσως θὰ ἐπαρτῶν, καὶ ἂν ἀντὶ τοῦ τέως Κυρηνεῖας, ἐξελέγετο, εἴτε ὁ κατὰ Ἰωακείμ τὸν Γ' ἔξουσιοδοτημένος Γρηγόριος Κωνσταντινίδης, εἴτε οἰοσθήσεται ἄλλος τυχοδιώκτης, ὡς ἄλλως τε ἐπαρτῶν τῇ 1902.

Καὶ ἤδη μετὰ τὴν σύντομον ταύτην σκιαγραφίαν τῆς πατριωτικῆς!!! καὶ ἀμέμπτου!!! πολιτείας τῆς καταχθονίου Σφείρας, τίς δικαιούται ν' ἀπορῆ καὶ καὶ νὰ ἐξίσταται καὶ νὰ μέμφεται τοὺς ἐντίμους (...) ἐταίρους αὐτῆς ἐπὶ τῇ τελευταίᾳ γνωσιμαχίᾳ καὶ πωλιωδίᾳ αὐτῶν, ἀφοῦ ἂρ' ἐνός μὲν εἶδον οἱ δέλλοιαι ὅτι οὐδεμία τῶν ὁμοθυμῶν Ἐκκλησιῶν ἀνεγνώρισεν μέχρι σήμερον τὸν ἀντικανονικῶς καὶ παράνομως καὶ αὐθαίρετως ἐκλεγέντα ἐν Κῶν πόλει ὡς Ἀρχιεπίσκοπον Κύπρου κ. Κ. Βασιλείου, ἂρ' ἔτερος δὲ ἐπεισθῆσαν ὅτι οὐδεμία δύναμις εἶναι ἱκανὴ ν' ἀναστελῇ τὴν ἐφαρμογὴν τοῦ περὶ ἀρχιεπισκοπικῆς ἐκλογῆς νόμου τοῦ ἐξασφαλιστοῦ τὰ ἐκλογικὰ δικαιώματα τοῦ κλήρου καὶ τοῦ λαοῦ τῆς νήσου ὅπως βεβαίως ἀποτέλεσμα θὰ εἴη τὴν ὁριστικῶν ἐπιτυχίαν τοῦ ἄγ. Κιτίου;

Ἐπίσης ἐξ ὅσων μέχρι τοῦδε εἶπομεν θὰ κατανοήσωσιν ἐλπίζομεν, καὶ οἱ ἐξωθεν ἐπιδοκιμάζοντες τὴν διὰ τρίτου λύσιν καὶ συμβουλευόντες ἡμᾶς νὰ ἐπιδιώξωμεν αὐτήν, ὅτι αὐτὴ δὲν εἶναι συμβιβαστικὴ δι' ἀμοιβίαν ὑποχωρήσεων καὶ παρτήρησιων λύσις, ὡς συνήθως γυρακατρίζουσιν αὐτήν, ἀλλὰ τελεία νίκη τῆς ἑλῶς ἀσημάντου μειοψηφίας, ἥτις διὰ τῆς λύσεως ταύτης οὐδεμίαν ὑποχώρησιν ποιεῖται, καθ' ὅσον αὐτὴ ἀεὶποτε εἰργάσθη οὐχὶ ὑπὲρ ὀρισμένου προσώπου, ἀλλὰ πρῶτιστα καὶ μάλιστα κατὰ τὸ Μ. Κιτίου, οὕτως πολὺ δικαίως ἄλλως τε φεβοῦνται τὸ φραγγέλλιον. Ὅθεν διὰ τῆς ἐξαίρεσεως τοῦ τε ἄγ. Κιτίου καὶ τοῦ τέως Κυρηνεῖας, ἡ ὑποστηρίξουσα τὸν τελευταῖον μερὶς οὐδὲν ἔχει ν' ἀπολέσῃ.

Ἄλλ' ἀνεξαρτήτως πάντων τούτων ὁ ἐκ τῶν προτέρων ἀποκλεισμός τῆς υποψηφιότητος ὀρισμένων προσώπων ἀντίκειται εἰς τὴν περὶ ἐκλογῆς Ἀρχιεπισκόπου καὶ Μητροπολίτου ἔθνη καὶ θέματα τῆς Κυπριακῆς Ἐκκλησίας. Ὅς γνωστὸν, κατὰ τὴν ἐκλογὴν τῶν τε εἰδικῶν καὶ τῶν γενικῶν ἀντιπροσώπων τοῦ κλήρου καὶ τοῦ λαοῦ τῆς νήσου ἢ ἐπαρχίας τινὸς αὐτῆς, ὑποψήφιοι δὲν κηρύσσονται. Βεβαίως ὁ λαὸς δύναται νὰ ἔχη ὑπ' ὄψιν αὐτοῦ ἐν ἡ καὶ πλεονα πρόσωπα ὡς κατάλληλα, κατὰ τὴν ἐαυτοῦ κρίσιν, διὰ τὸν θρόνον τῆς Ἐπαρχίας του, ἢ τῆς Ἀρχιεπισκοπῆς, καὶ ἀναλόγως τῆς ἐκτιμήσεως καὶ τῶν συμπαθειῶν του πρὸς τοῦτο ἢ ἐκεῖνο τὸ πρόσωπον θὰ δώσῃ καὶ τὴν ψήφον του δι' ἡς θὰ ἐκλεγῶσιν οἱ εἰδικοί ἀντιπρόσωποι, ὅτινες θὰ ἐκλέξωσι τοὺς γενικοὺς τοιοῦτους, οὗτοι δὲ πάλιν μετὰ τῆς Συνόδου τὸν Ἀρχιεπίσκοπον ἢ τὸν Μητροπολίτην οἰασθῶντες ἐπαρχίας, ἀλλὰ πρῶτασις ἐπισημῶς περὶ προσώπου τινὸς ὡς κατάλληλου διὰ τὸν περὶ οὗ ὁ λόγος θρόνον γίνεται μόνον κατὰ τὴν ὥραν τῆς ἐκλογῆς τοῦ Ἀρχιεπισκόπου ἢ τῶν μητροπολιτῶν, καὶ οὐχὶ πρότερον. Μετὰ τὴν ἐξελέγξιν δὲλ. τῶν τυχόν ἐγεροθημένων ἐναστάσεων κατὰ τῆς ἐκλογῆς τῶν ἀντιπροσώπων, καὶ τὸν νόμιμον καταρτισμὸν τῆς ἐκλογικῆς συνέλευσεως ὀρίζεται ἡ ἡμέρα καὶ ἡ ὥρα τῆς ἐκλογῆς τοῦ Ἀρχιεπισκόπου, ἢ τοῦ Μητροπολίτου Ἐπαρχίας τινὸς οἰασθῶντες. Τότε δὲ κατὰ τὴν ὥραν τῆς ἐκλογῆς καὶ τότε μόνον καὶ οὐδέποτε πρότερον προτείνεται ἐπισημῶς πρόσωπόν τι ὡς κατάλληλον. Συνήθως γίνεται ἀποδεκτὴ ἢ πρότασις, ἂν τὸ πρόσωπον ἐκεῖνο εἶναι ἀρεστὸν εἰς πάντας, ἂν ὅμως προταθῶσι πλεονα τοῦ ἐνός πρόσωπα, τότε γίνεται ψηφοφορία, εἰς ἣν λαμβάνουσι μέρος οἱ τε Συνοδικοί καὶ

οἱ Γενικοὶ Ἀντιπρόσωποι τοῦ λαοῦ (ἐκ τῶν ἐν ἡμετέροις Συνοδικαῖς), καὶ ὁ ἔχων τὴν νομιμὴν πλειοψηφίαν κηρύσσεται ὁ νόμιμος καὶ κανονικὸς Μητροπολίτης τῆς οἰκῆς Ἐπαρχίας, ἢ Ἀρχιεπίσκοπος Κύπρου, ἂν πρόκειται περὶ ἐκλογῆς τοιοῦτου.

Ἐκ τούτων λοιπὸν κατάδηλον γίνεται ὅτι ἡ ἐκ τῶν προτέρων ἀνακρίσει ὑποψηφίων καὶ ὁ ἀποκλεισμός ἢ διαγραφὴ ὀρισμένων προσώπων, ὑπὸ τοῦ Σουλτᾶνου συνήθως, ὅπερ συμβαίνει ἐν τῇ ἐκλογῇ Πατριαρχεικῶν κυρίως καὶ Προεδρῶν ἄλλων Ὁρθοδόξων Ἐκκλησιῶν, ἐνθ' συμφωνεῖ πρὸς τὰ θέματα καὶ τοῦ κανονισμοῦ τοῦς διέποντας τὰς Ἐκκλησίας ταύτας, εἶναι ἐκθασμον καὶ ἄτοπον ὡς πρὸς τὴν Ἐκκλησίαν τῆς Κύπρου, καθ' ὅσον ἀντίκειται πρὸς τὸ ἀπ' αἰῶνων καθιερωμένον ἐκλογικὸν αὐτῆς σύστημα.

Τὸ μόνον, ὅπερ ἴσο δυνατόν νὰ γίνῃ θὰ ἴσο μία ἀδελφικὴ καὶ εὐκρινῶς παρὰ κλήρος ἐκμέρους τῶν 3 Πατριαρχεικῶν πρὸς τοὺς ἐκλεκτοὺς τῶν δύο μερίδων, ὅπως ἐν ἡ περιπτώσει ἐξελέγοντο ὑπὸ τῆς ἐκλογικῆς συνέλευσεως νὰ μὴ ἀποδεχθῶσιν τὴν ἐκλογὴν αὐτῶν, ὅτε ἡ ἐκλογικὴ συνέλευσις ἠδύνατο, ἂν ἤθελε, νὰ ἐκλέγῃ οἰονόησιν ἄλλον, τρίτον ἢ καὶ ἴσον, ὅν θὰ ἐθεώρει κατάλληλον διὰ τὸν Ἀρχιεπισκοπ. θρόνον. Ταυτοχρόνως ὅμως οἱ Πατριάρχαι ὄφειλον νὰ ὑποδείξωσι καὶ τὰ ὕψιστα Ἐκκλησιαστικὰ καὶ ἐθνικὰ συμφέροντα τὰ ὑπαγορεύοντα καὶ ἐπιβάλλοντα τὴν τοιαύτην θυσίαν. Πλήν δυστυχῶς οὐδέτερον τούτων ἐγένετο ἐν καιρῷ τῶν δόξαντι, ἥδη δὲ εἶναι πολὺ ἄργα.

Καὶ ὁ μὲν τέως Κυρηνεῖας βεβαίως θὰ ἐδέχετο προθυμῶτα τὴν παρὰ κλήρον καὶ λαοῦ ἔτοιμος νὰ ὑποσχεθῇ τοῦτο, καθ' ὅσον οὐδὲν εἶχε νὰ χάσῃ, ὡς γνωστὸν, διότι οὐδέποτε ἐπίστευσε μετὰ σοβαρότητος ἐπιτοῦ ἴσο δυνατόν νὰ ἐκλεγῇ ὑπὸ τοῦ λαοῦ Ἀρχιεπίσκοπος Κύπρου. Ἄλλ' ὁ λαοπρόβλητος ἄγ. Κιτίου εἶναι δυνατόν νὰ δώσῃ τοιαύτην ὑπόσχεσιν; Ὅχι, ἀπαντῶμεν ἀνεπιφυλάκτως, μυριάκις ὄχι.

1) Διότι ὁ Μ. Κιτίου κάλλιστα γνωρίζει εἴπερτις καὶ ἄλλος ὅτι τοιαύτη ὑπόσχεσις καὶ ἐκπλήρωσις αὐτῆς σημαίνει οὐδὲν πλέον οὐδὲν ἐλάττων ἢ τὸν θραμβῶν τῆς πλέον ἢ ἀσημάντου μειοψηφίας κατὰ τῆς μεγίστης πλειονότητος τοῦ Κυπριακοῦ λαοῦ, τῆς ἀσεβείας κατὰ τῆς εὐσεβείας, τῆς ἀγρυπτείας καὶ δημοκρατίας κατὰ τοῦ ἀληθοῦς πατριωτισμοῦ, τῆς ἀδικίας κατὰ τοῦ δικαίου, καὶ καθύλου τῆς μοχθηρίας καὶ κακοθηθείας κατὰ τῆς ἀρετῆς, ἀφοῦ εἶναι βέβαιος καὶ οὐδὲς περὶ τοῦτου ἀμφιβάλλει, ὅτι ἡ μειοψηφία αὐτοῦ ἐξ ἄρχῆς ὡς κύριον αὐτῆς μέλημα καὶ τελικὸν σκοπὸν ἔθετο οὐχὶ τὴν ἐπιτυχίαν τοῦ Α ἢ τοῦ Β, ἀλλὰ τὸν διὰ παντὸς μέσου ἀποκλεισμὸν τοῦ ἐκλεκτοῦ τοῦ λαοῦ Μητροπολίτου Κιτίου.

2) Διὰ τὴν διαγωγὴν, ἣν ἐπέδειξετο Ἰωακείμ ὁ Γ' εὐθύς ἐξ ἀρχῆς τῆς ἀναμείψεως αὐτοῦ εἰς τὸ ἡμέτερον ζήτημα, διαγωγὴν, ἥτις μακρὰν τοῦ νὰ ἢ εὐκρινῶς καὶ εἰρηνευτικῆ, ὡς φαρσιμῶδες ἀσμενίζεται νὰ λέγῃ καὶ νὰ γράφῃ, ὑπῆρξε τοῦτο μὲν ὑπερδουλόλος, μεροληπτικὴ, καὶ λυσσώδως ἐχθρική κατὰ τοῦ Μ. Κιτίου, τοῦτο δὲ σκανδαλώδες, ἀντιχριστιανικὴ καὶ ἀντορθόδοξος, ἀνθεθνική καὶ αὐτοχρημα προδοτικῆ.

3) Διότι ὁ Μ. Κιτίου εἶναι πεπεισμένος, ὡς καὶ πάντες ἡμεῖς, ὅτι οὐδέποτε οὐδεμία παρουσιασθῆσιν πραγματικὴ ἀνάγκη τοιαύτης λύσεως τοῦ ζητήματος, τ. ε. διὰ παρατήσεως ἢ ἐξαίρεσεως τῶν

2 Μητροπολιτών και έκλογής τρίτου, και δὴ ἐν Κωνσταντινῶν, καὶ διὰ τοῦτο, οὐδέποτε ἠδυνήθη ὁ Ἰωακείμ νὰ δικαιολογήσῃ, καίπερ προκαλούμενος, τὰς περὶ ἐξαιρέσεως εἴτε τοῦ ἐνός, εἴτε ἀποφροτέρων τῶν Κυπρίων ἱεραρχῶν προτάσεις του. Ἀλλὰ πῶς νὰ δικαιολογήσῃ τὰ ἀδικιολογήτα;

Καὶ 4) διότι ὁ Μ. Κιτίου γνωρίζει καλῶς, καὶ ἂν καὶ κατ' ἐλάχιστον ἀμειβόμενος, περὶ τοῦτο, ὅτι ἐπιβίβιος, ὅτι ὁ Κυπριακὸς λαὸς εἰς ἐπὶ τόσα αὐτὸν ἐν τῇ ὑπὲρ τῆς ἡμετέρας Ἐκκλησίας εὐκνεῖ αὐτοῦ ἀγῶνι κατὰ πάσης ἐπιβουλῆς καὶ ἐπιθέσεως, εἴτε ἐκ τῆς ἐν Κύπρῳ Σπείρας, εἴτε ἐξ ἑσθῆν προερχομένης, ὁ Κυπριακὸς λαὸς ἀγρότηως καὶ μετ' ἀδιαπτώτου ἐνδιαφέροντος παρακολουθῶν τὴν ἐξέλιξιν τοῦ Ἀρχιεπισκοπ. ζητήματος καὶ ἐν ταῖς ἐλαχίσταις αὐτοῦ λεπτομερείαις, ὁ Κυπριακὸς λαὸς ὁ διατηρῶν ἐπὶ ζωηρότητα ἐν τῇ μνήμῃ του ἰδίᾳ τὴν ἀγαπητὴν πολιτείαν τοῦ Ἰωακείμ κατὰ τὸ διάστημα τῶν ἐργασιῶν τῆς Σεπτῆς Πατριαρχικῆς Ἀντιπροσωπείας, καὶ μάλιστα τὸ τελευταῖον πρωτάκουστον αὐτοῦ πραξικόπημα τῆς 20 Φεβρ. ὡς καὶ τὰς μέχρι τῆς στιγμῆς ταύτης, σατανικὰς αὐτοῦ ρηδιουργίας κατὰ τῆς ἡμετέρας Ἐκκλησίας, ὁ λαὸς οὗτος, λέγομεν, οὐδέποτε θὰ συνεχῶς ἐπιληκτικῶς καὶ τοιοῦτον ἀσύγνωστο σφάλμα εἰς τὸν Ἀγ. Κιτίου. Δικαίωμα δὲ θὰ ἔχωρακτικῆς τὴν τοιαύτην αὐτοῦ ὑποχώρησιν κατὰ τὴν στιγμήν ταύτην, ὡς προδοτικὴν. Ὅθεν καὶ ἂν ἤθελεν ὁ Ἀγ. Κιτίου, δὲν θὰ ἠδύνατο ἀτιμωρητῆ τοιαύτην διὰ τῆς μεθόδου τῶν... τριτῶν λύσιν.

Μαθίτων λοιπὸν ἀπαξ διὰ παντός οἱ ἐξῆς κενὰς συμπλέουσας ἡμᾶς νὰ δεχθῶμεν τὴν διὰ τρίτου λύσιν ὡς τὴν μόνην ἀκέραιον σωτηρίαν τῆς ἡμετέρας Ἐκκλησίας, ὅτι τοιαύτη λύσις, ὅταν οὗτοι ἐννοοῦσιν, εἶνε ἀπολύτως ἀδύνατος, ἀτε ἀντικανονικὴ καὶ ἀντικαιρὴν εἰς τὴν ἐκλογὴν Ἀρχιεπισκόπου καὶ Ἐπισκόπων ἔθῃ καὶ θέματα τῆς Ἐκκλησίας ἡμῶν καὶ εἰς αὐτὸ τὸ Ἀυτοκέφαλον αὐτῆς, ἀμα δ' ὅτι καὶ οὐδόλως ἀναγκαῖον εἶνε ἡ τοιαύτη λύσις. Μαθίτων ὡσαύτως ὅτι ὁ Κυπριακὸς λαὸς ἀγωνίζεται οὐχὶ ὑπὲρ τοῦ Α ἢ τοῦ Β, ἀλλ' ὑπὲρ τοῦ Ἀυτοκέφαλου καὶ τῶν προνομίων τῆς Ἐκκλησίας του καὶ τῶν δικαιωμάτων αὐτοῦ ἐν τῇ ἐκλογῇ τοῦ Ἀρχιεπισκόπου του μόνος δὲ ὁ λαὸς δικαιούται ν' ἀποκλείσῃ διὰ τῆς ψήφου τῶν νομίμων αὐτοῦ ἀντιπροσώπων κατὰ τὴν στιγμήν τῆς ἐκλογῆς τοῦ Ἀρχιεπισκόπου του οἰονδήποτε ἤθελε νομίσει ἀκατάλληλον καὶ νὰ ἐκλέξῃ τὸν ἄριστον οἰοκοστροφὸν τοῦ περικελοῦς θρόνου τοῦ ἀποστόλου Βαρνάβου.

Πᾶσα δ' ἀπόφαισι, εἴτε περὶ ἀποκλεισμοῦ τῆς ὑποφθιγμένης προσώπου τινος, εἴτε περὶ ἐκλογῆς ἄλλου, ὅθεν ὀχιποτε προερχομένη, ἔστω καὶ ὑπὸ πάντων ὁμοῦ τῶν Πατριαρχῶν ἐξενηγεμένη παρὰ τὴν θέλησιν τοῦ κυριάρχου λαοῦ τῆς Κύπρου, ὡς ἀντικανονικὴ καὶ ἐλαθὴμος λυσώδως θ' ἀποκρούσθῃ ὑπ' αὐτοῦ καὶ θὰ ἔχη τὴν αὐτὴν τύχη, ἣν ἔσχον καὶ αἱ προηγουμένη τοιαύται ἀυθίρειται καὶ μονομέρως ἀποφάσεις Ἰωακείμ τοῦ Γ'. Πεποιθήσαμεν ὅμως ὅτι τὸ ἡμέτερον ζήτημα λύεται πλέον ὠριμένως μετ' οὐ πολλὴν διὰ τῆς προσεχέστατης καθόδου τῶν Ἐπισκόπων, κατὰ τοὺς Ἰ. Κανόνας καὶ κατὰ τὰ πανάρχαια ἐκκλησιαστικὰ καὶ θέματα τῆς ἡμετέρας Ἐκκλησίας, καὶ οὕτως ἀπαλλακτικῶς καὶ ἡμῶς τοῦ ἀνιαροῦ μὲν ἀλλ' ἐπιβαλλομένου καθήκοντος τοῦ ὑπεραμύνεσθαι τῆς ἡμετέρας Ἐκκλησίας ὡς καὶ τῆς μορφῆς, ἣν ὅπως ἀδικως προσάπτουσι τινες καθ' ἡμῶν. Δεὶ δὴ ἔχον καταρτίσθαι περὶ γόητρον τῆς Μ. Ἐκκλησίας, ἐνθ' εἶναι πασιδῆλον ὅτι τὸ γόητρον τῆς Μ. Ἐκκλησίας, κατέπεσε μὲν πράγματι καὶ κατεργασθῆναι, αἷτιος ὅμως τοῦ τοιοῦτου ἐξευτελισμοῦ καὶ τῆς καταπτώσεως αὐτοῦ ὑπῆρξεν οὐχὶ ἡ Κυπριακὴ Ἐκκλησία καὶ τὸ εὐσεβὲς Ὀρθόδοξον αὐτῆς πληρωμα, οὐδ' ἄλλος τις, ἀλλ' αὐτὸς οὗτος ὁ κακὴ τῆς μορφῆς τῆς Ἐκκλησίας καὶ τοῦ Γένους κυβερνητικῆς αὐτῆς, Ἰωακείμ ὁ Γ', ὁ Δεβετζής, καὶ μόνος αὐτός.

Μ.

ΓΕΛΟΙΑ ΣΥΝΗΓΟΡΙΑ

Τὴν ἀλήθειαν τῆς ἐπικρίσεως τῆς περὶ σπουδαιότητος (:) «Ἀγωγῆς τοῦ πολίτου» θνήσκουσαν πληρέστατα καὶ θ' ἀνωμολόγησε πᾶς ὅστις ἐπισταμένως παρακολούθησε τὴν ὑπὸ τῆς γνωστῆς «Πατριδος» γενομένην ἀπολογίαν ἐξήγησεν ἡμεῖς ἐπὶ ἐπιστημονικῶν ἐδάρους ἰσχυροῦν καὶ δι' ἐκτετατοῦ, σαφούς καὶ πιστῆς παραστάσεως τῶν πραγμάτων νὰ καταδείξωμεν τὴν ἑλλειψιν οἰσθητικῆς πρωτοτυπίας ἀπὸ τῆς συρραφῆς ἐκείνης καὶ ὁ Συμμετοχὴν ἀληθῆς παρέλιπεν ἀσυγγνώστως τὸ ἐπιτακτικὸν καθήκον τῆς ἀπὸ τοῦ φανεροῦ ἀπαντήσεως εἰς ἄνθρωπον ἐστερημένον τελείως τῆς πρὸς τὸ ἔργον ὁπερ ἀνάλαβε νὰ ἐξυπηρετήσῃ ἀρμοδιότητος.

Ἡ βαθεῖα διὰ τοῦτο περιφρόνησις ἐγενήθη ἐν τῇ ψυχῇ ἡμῶν πρὸς τὸ ταπεινὸν, τερατωδῶς ἠσυχὸν καὶ ἀπαιδευσίας ἀπὸ τῆς ἀπολογητικῆς διήθεν ἄρθρον τῆς «Πατριδος» τῆς παρελθούσης Πέμπτης ἂν δὲ καὶ δι' ἐνός προσέτι ἄρθρου, τοῦ παρόντος, ἀσχινοῦμεθα εἰς τὴν ἀντιπρὸς ἀποκρίσιν τῆς κατὰ τῆς ἱερᾶς ἐπιστήμης προσβολῆς, τὴν ὁποῖαν κληρονομικῶς ἔρασαν πρὸς τὴν ἀπαντήσεως τῶν, τοῦτο ἐπιμένομεν νὰ λέγομεν ὅτι πρᾶττομεν χάριν τῆς εὐνοειδῆτος κοινωνίας, πρὸ τῶν ὁμμάτων τῆς ὁποίας ἠθέλησαν νὰ παραστῶσιν ὡς συγγραφικοὶ ἀστέρες, ἐπιστημονικοὶ φωτῶς ἐστὶ ἀκίαντοι καὶ ἀκτινοβόλοι.

Εἶνε ἀλήθες ὅτι παρελίπομεν νὰ ὁλογραφῆσωμεν τὸ ὄνομά μας ἀλλ' ὅχι ὡς ἐστερημένοι θάρρους ἀλλ' ὡς ἀποφροτέρων νὰ παρακωλύσωμεν τὸ ἔργον τῆς ἐπικριτικῆς δι' ἐρίδων πρὸς ὀπικῶν εἰς τὰς ὁποίας προβλέπομεν ὡς ἐκ τῶν ὑπερότερων βλέπουσι πάντες—ὅτι θὰ κατέπιπτον οἱ ἀντίπαλοι ποῖος ὁμοῦ νῆρονηθῆναι ὅτι ἀπαράβατον ἦτο τὸ καθήκον τῆς ἐνυπογράφου ἀπολογίας εἰς τὸν πρὸ τῆς κοινωνίας κατηγορούμενον, ὅστις ὑπέχει εὐθύνην καὶ ἀπέαντι ἀορίστον ἀκόμη φήμης καὶ διαδόσεως διὰν βεβαίως παριστάνονται αὐτὰ ὡς ἔχουσι ὑπόστασιν; Ἀλλὰ τὸ δ' ἀκατηγόρητος εἶνε ὠριμένως εἰς καὶ μόνος αὐτὸς ὑπεύθυνος, ὁ δὲ δι' ἐπιχειρημάτων ἐπικρίτων δύναται νὰ εἶνε ὁ Α, Β, ὁ Γ καὶ πᾶς ἐπιστήμιος. Ἡμεῖς λοιπὸν εἰμεθα οἱ δεῖλοι καὶ οἱ ἀναίρητοι κ. συνήγοροι τοῦ Σωμαίου διδασκάλου;

Ἡδὴ ἐπικαλούμεθα τὴν εὐμένειαν τῶν σοβάρων καὶ εὐπειθεῖν τῆς κοινωνίας μελῶν ὅπως μετ' ἀπεριστάτου προσοχῆς παρακολουθήσωσι τὰς ὁλίγας ἀκολουθούσας γραμμὰς.

Αὐτὸς ὁ Φλογαίτης παραπέμπει εἰς τὸν Ἀριστοτέλην καὶ ἠθελήσαμεν διὰ τῆς παραπομπῆς νὰ δεῖξωμεν τὴν πηγὴν ἀπὸ τῆς ὁποίας ὁ κ. Βολωνάκης ἠντίλεσεν. Μετὰ ἰθυσίας ὅμοιος ἱταμοῦ ἀπαντᾷ ὁ συνήγορος αὐτοῦ ὅτι εἶνε τυχαία ἡ σύμπτωσις μετὰ τοῦ Φλογαίτου (τὰ μεγάλα πνεύματα συναντιῶνται!) χωρὶς νὰ τολμήσῃ ν' ἀναίρησθαι ὅσα ἀποδοξάμεθα ἀντιπαροβάλομεν. Ἀπαντᾷ μόνον ὅτι δὲν ἐπερε νὰ ζητήσωμεν νέας σκεψῆς περὶ πραγμάτων ἀπὸ πολλοῦ γνοσθῶν κ.λ. Ἀλλ' ἀκριβῶς περὶ τοῦτου ζητοῦμεν νὰ διαφωτισθῶμεν τὸ κοινόν. Ὅτι ἀποτολμῶν ὁ κ. Βολωνάκης νὰ κατέλθῃ εἰς τὴν συγγραφικὴν νοσίαν καὶ ἐκδίδων ἔργον μὲ πλείστας ἀμύσεις, ἐστερεῖται τῶν ἀπατομένων πλοσιῶν ἐροδίων, οὕτως ἐνεκα παρουσιάσθη πρὸ τοῦ κοινοῦ ἔχον στολήν τῆς ὁποίας τὰ τεμάχια συνερράφησαν συνεκκολλημένα ἀπὸ τῆς ἐπιστημονικῆς ἀλογιστικῆς τοῦ Κρασοῦ καὶ τοῦ Καζέζ, τοῦ Φλογαίτου καὶ τοῦ Σαρτιλοῦ κ. ἄ.

Ἐννοεῖται οἰκοθεν ὅτι ὁ ἐκδίδων π. γ. ἱστορίαν τῆς ἀρχαίας Ἑλλάδος θὰ περιλήβῃ κατ' ἀνάγκην ἐν τῷ ἔργῳ του τὴν αὐτὴν ἱστορικὴν ἔθνη, ἣτις ὑπάρχει εἰς ὅλα τὰ ὅμοια συγγράμματα ἀλλ' ἡ ἐκδοσις του δικαιολογεῖται ὅτε μόνον διὰ τὴν ἀνομιαν τῶν γεγονότων, εἴτε ὡς πρὸς τὴν ἔρευναν καὶ ἐξηγητικὴν τῶν πηγῶν κ. λ.

Ἀλλ' ὁ κ. Βολωνάκης ἠθελήσεν νὰ γίνῃ καταστημιτικῆς ἄνευ οὐδενὸς ἰδίου κεφαλαίου, πλὴν τῶν λεξιδίων ἴδινα ἀπὸ δωδεκαετίας μετὰ στόμου βροντοφώνου διδάσκει, ὀλίγον φροντιστὴν νὰ ἐξεκινήσῃ τὸ κίλλος τῶν ἰθιῶν δραμάτων τοῦ Σοφοκλέους καὶ τοῦ Αἰσχύλου.

Τὸ βρέφος κ. συνήγορος εἰς βρέφος δύναται ν' ἀρκηται εἰς τὸ γάλα τῆς μητρὸς ἐκός ἐάν ἦνε ἐκθετον ὁπότε ἔχει ἀνάγκην τῆς φροντίδος τῆς κοινωνίας, ἀλλὰ τοῦτο δὲν εἶνε γενικὸς

λόγος ὅπως ἐξ αὐτοῦ συμπεράνητε τὴν κοινωνικότητα τοῦ ἀνθρώπου.

Ὅσα ἐγροφίσαμεν διὰ τὸ περὶ πατριδος κεφάλαιον θὰ ἦτο καλὸν ν' ἀναγνώσθη καὶ πάλιν κ. συνήγορος. Ἀλλ' ἐντὶ τοῦτου οὐκ ἀναπτύσομεν. Σκοπὸς τῶν γραφομένων ἡμῶν ἦτο νὰ εἰπωμεν ὅτι εἶνε κοινοτοπία ὅσα περὶ πατριδος λέγει, ἀνάστα τῆς ἀλαζονικῆς προκλήσεως ἣν ἀπηύθυνε πρὸς ἡμᾶς ὁπως τοῦ ὁποδοξίμου πῶθεν εἶναι εἰλημμένα, παρετίμησεν δὲ καὶ εἰς τὰ «Πάτρια» ἀπὸ τὰ ὁποῖα συνέκοψε φράσεις καὶ ἐδανείσθη ἰδέας ὅπως λαμπρὴν τὰ ὀνόμα τῆς «Ἀγωγῆς τοῦ Πολίτου» ἀλλὰ περὶ τοῦτου οὐδόλως ἐδικαιολογήθη. Ἰνα δὲ μὴ περιτριζόμεθα εἰς λόγους, θὰ παρακάλεσωμεν τὴν διευθύνην τοῦ «Κυπριακοῦ Φύλλου» νὰ νηδομοισίῃ τὸν ὑψηλὸν περὶ πατριδος ὕμνον τοῦ Ε. Λυκούδη, ὅστις ἄλλως τε κενὸς πρὸς μῶρφωσιν τῶν λαϊκῶν τάξεων ἐγράφη καὶ οὐχὶ ἔδωκε τῶν Ἑλλήνων δι' ὅς εἶνε προσωρισμένον τὸ ἔργον τοῦ ἑλλογίμου γυμνασιάρχου!

Ἀλλ' ἡ ἀμάθεια τοῦ συνήγορου καὶ ἡ σπρηφιλία καταφαίνονται ἐξ ὅσων λέγει ἀναίρων διήθεν τὸν ἱσχυρισμὸν ἡμῶν ὅτι ἐνόχως ἀγνοεῖ ὁ πολυμαθὴς κ. Βολωνάκης τὰ περὶ τοῦ ἐθνικοῦ λαβύρου τοῦ αἰδιδίου Γερμανοῦ τῶν Πατρῶν δικαιολογούμενος δὲ λέγει ὅτι ἐξέλαβον τὰ γραφόμενα αὐτοῦ «ὕπὸ ὄψεος στενῆς σημασίας, παρεβλήσαμεν τὴν γενικὴν ἐθνικὴν ἀντίληψιν... κ. λ.» ἀλλ' ὁ πελάτης οὐκ ἐστὶν ἐν τῇ σημασίᾳ του ἐγγραφὴν ἀκριβῶς, ὅχι μὲν γενικὴν ἀλλ' ὑπὸ ὀριστημένην καὶ στενὴν σημασίαν ὅτι τὸ λαβάρον τοῦ Γερμανοῦ ἦτο κτανόλευκος σημαία ὁμοιωμένης πρὸς τὴν ἴδην Ἑλληνικὴν σημαίαν τῆς ἑρῆας ἄγνοεῖ δὲ ὅτι ἦτο παραπέτασμα τῆς ὠραίας πύλης ὁμοιον πρὸς τὸ λαβάρον. Πλὴν τοῦτου κάποιος ἠρημησάμενος κ. συνήγορος τοῦς στίχους τοῦ Παρῆσιου δι' ὃν οὗτος ἀποκαλεῖ τὸν «Γερμανὸν πατέρα» τῆς Ἑλλῆν. Σημαίας. Οἱ στίχοι ἐκείνοι ἀνήκουν εἰς ποιητικὸν ὕμνον περὶ σημαίας κατὰ ποιητικὴν δ' ἐλευθερίαν ὁ Γερμανὸς καλεῖται πατὴρ τῆς κτανόλευκου ὄψης καὶ κατωτέρω ἡ κτανόλευκος καλεῖται τοῦ Ὑψηλάντου κόρη, ὄνειρο τοῦ Ρήγα κ. λ. ἀμφότερα καὶ ἡ σημερινὴ κτανόλευκος καὶ ἡ τοῦ Γερμανοῦ ἦσαν ἰερά σύμβολα τῆς ἐλευθερίας, ὁρατὰ σηματὰ ἀοράτου ἰδέας καὶ ἐπετρέπετο νὰ χαρακτηρησθῶσιν ὑπὸ τοῦ ποιητοῦ ὡς ὅμοια (ἐκ τοῦ σκοποῦ αὐτῶν) ἀνεξαρτήτως τῆς ὀριστημένης μορφῆς. Ὅτι δὲ ὁ ποιητὴς ὅστις πολλὰς θὰ ἐγονάτισσε πρὸ τοῦ ἱεροῦ λαβύρου προσκυνοῦν αὐτὸ, δὲν παριστᾷ διὰ τῶν στίχων του πιστὸς τὸν σχηματισμὸν αὐτοῦ καταφαίνεται ἄριστα καὶ ἐκ τοῦ ὅτι λέγει ἔχει ἄστην κορυφὴν κορώναν, καὶ καθυλίσθη ἀπάνω τῆς σὲ χιονισμένῳ ἄνθ' ἄλλὰ τὸ στέμμα καὶ ἡ εἰκὼν τοῦ Ἀγ. Γεωργίου βεβαίως οὐτε αὐτὸς ὁ δῖος ἡμῶν γυμνασιάρχης—συγγραφεὶς δὲν πιστεύομεν νὰ παραδέχεται ὅτι ἔπηρξεν ἐπίσης ἐπὶ τῆς σημαίας τοῦ Γερμανοῦ. (τί φρονεῖτε);

Ἡδὴ ἐρωτῶμεν καὶ ἀναμένομεν νὰ κοῦσωμεν κατὰ τί ἐλογουήσαμεν ἀπὸ τὸ «Σχολεῖν» εἰς τὸ ὁποῖον παρεπέμμεν χάριν τῶν πολλῶν καὶ πρότερον ἡμεῖς γνωρίζοντες τὰ τοῦ ἱεροῦ λαβύρου.

Ὁ συνήγορος περαίνει τὴν ἀπολογίαν κατὰ τρόπον ὅστις ἀποκαλύπτει τὴν ἠθικὴν ποιότητά του, λογολαϊκῶν ἐπὶ τῆς λέξεως Block, ἄγνωστων ἐπιπερῆται ἐπὶ τὸν δυσειδῶς προσώπου του, ὅταν τὸν ἔβλεπον καὶ τὴν δυσωδίαν τῆς βαρβάρου Τουρκικῆς λέξεως διὰ τῆς ὁποίας λογολαϊκῆ. Ἀλλὰ ἡσημονούμεν ὅτι ἡ «μπατικὴ» ἀπολογία ἐγράφη εἰς τὴν «Πατριδα».

Ἡδὴ πρὸς συμπλήρωσιν τῆς περιφήμιον «Ἀγωγῆς τοῦ Πολίτου» προσθέτομεν ὀλίγας προσέτι λέξεις.

Ἡ ἐννοία τοῦ δικαίου καὶ τῆς τιμῆς (Ἀγωγ. Πολ. σελ. 92) εἶνε κατ' οὐσίαν εἰλημμένη ἐκ τοῦ Φιλοσοφ. Λικ. τοῦ Καζ. τομ. Β' σελ. 137. Τὰ ἐν τῇ τέλει τῆς σελ. 95 καὶ τὰ ἐν ὀλοκλήρῳ τῇ 96 εἶνε εἰλημμένα ἐκ τῆς σελ. 140 τῆς Φιλ. Λικ. τοῦ Καζ. καὶ ἐπικαλούμεθα πρὸς τοῦτο τὴν μαρτυρίαν τοῦ ἐπιτακτικῶν κριτικοῦ τῆς ἀνεξαρτήτου «Ἐλευθερίας».

Ἡ σελὴ 97 ὀλοκλήρως εἶνε κατ' οὐσίαν εἰλημμένη ἐκ τῶν σελ. 141, 142 καὶ 143 τῆς Φιλ. Λικ. τοῦ Καζ. ὁ κ. Βολωνάκης ἐμελέτησε τὰς σελίδας ταύτας καὶ ἔπειτα ὡς μαθητῆς εἶπε τὸ μῦθῳ του μετὰ τινος ἐλαχίστης Ἐλευθερίας καὶ «κατ' ἐννοίαν».

Χάρην τῶν δυσπιστιῶν ἐκ τῶν ἀπλουστέρων συμπολιτῶν παραίτητομεν αὐτὰ τὰ κείμενα.

Ὁ κ. Βολωνάκης ἐν σελ. 97 γράφει:

«Ἐν ταῖς ἀρχαίαις τοῦ πολιτισμοῦ ἐστάσις (χρόνους ὡς ὁ Καζέζης διότι ἡ Ἰουδαία δὲν ἦτο ἐστία πολιτισμοῦ) ἡ μονομαχία ἐπετρέπετο ἀλλὰ μόνον μεταξὺ προσώπων τὴν ἑθνην ἀντιπροσωπεύοντων πολιτείαν ἐκ τῶν πολλῶν τῆς ἀρχαιότητος παραδειγματικῶν ἀναφίρομεν (ἀναφέρει ὁ Καζέζης) τὰς μονομαχίας τοῦ Μενελάου καὶ Πάριδος (ἢ Ἀλεξάνδρου) τοῦ Ἐκτορος καὶ τοῦ Αἰάντος, τῶν Ὁρατίων καὶ Κουριατίων καὶ τοῦ Δαυὶδ καὶ Γολιάθ. Κατὰ τοὺς χρόνους ἐκείνους τὸ ἄτομον ὑπὸ τῆς πολιτείας ἀπεροφίτο καὶ συνηθιζότο ἐν αὐτῇ ἣτις ἀπετέλει τὸ πᾶν... Παρὰ τοῖς Γερμανοῖς ἡ πολιτεία ὑπάρχει διὰ τῶν ἀτόμων καὶ δι' αὐτῶν μόνον... λαμβάνει ὑπόστασιν.»

Ὁ Καζέζης ἐν σελ. 141 καὶ 142 γράφει «ἐν τοῖς ἀρχαίοις χρόνοις τὸ ἔθνος τῆς μονομαχίας δὲν φέρει τὸν τύπον τοῦ προσωποῦ ἀγῶνος... Ἀναφέρεται μὲν... ἡ μονομαχία Μενελάου καὶ Ἀλεξάνδρου (ἢ Πάριδος) Ἐκτορος καὶ Αἰάντος... ἢ τοῦ Δαυὶδ καὶ Γολιάθ... ἢ τῶν Ὁρατίων καὶ Κουριατίων ἀλλ' ὁ ἀγῶν οὗτος δὲν ἔχει ἀντικειμενικὸν λόγον ὅσον τῆς ἀντιπροσωπείας δύο λαῶν ἀγωνιζομένων ὃν οἱ μονομαχοῦντες παρίσταντο ὡς ἀντιπροσώποι... τὸ πᾶν ἐν ταῖς κοινωνίαις ἐκείναις εἶνε ἡ πολιτεία, μὴ δὲ τὸ ἄτομον... Τουναντίον παρὰ τοῖς Γερμανοῖς ἡ κοινωνία ὑφίσταται ἐν τῇ συνυπάρξει ἀτόμων, πολιτεία ἐπίσης δὲν ὑφίσταται... Πού ἔγκειται λοιπὸν ἡ ἐκδεικνύμενη πρωτοτυπία τοῦ κ. Βολωνάκη, ποῦ πρὸς Θεοῦ;

Ἐλλείπει χώρον περιοριζόμεθα εἰς ταῦτα, καθιστῶντες γνωστὸν ὅτι θὰ συνεχίσωμεν τὴν ἐπίκρισιν, ἐάν μετρίως δὲν ἐνοήσωσιν ὅτι τὸ νεοφανὲς βιβλίον εἶνε ἀπλοῦστατον ἄθροισμα δι' ἀφῶρων παραγράφων ἐκ νομικῶν κεντικῶν συγγραμμάτων, ἐστερημένον καὶ ὀχις ἐλαχίστης ἀληθοῦς πρωτοτυπίας.

ΕΘΝΙΚΟΝ ΜΝΗΜΟΣΥΝΟΝ ΕΝ ΛΕΥΚΩΣΙΑΙ

Ἐπὶ τῇ ἐπέτειῳ τοῦ μαρτυρίου τῶν ἐν Κύπρῳ ἐθνομαρτύρων τῇ 9 καὶ 10 Ἰουλίου 1821 ἐτελέσθη καὶ ἐφέτος πανόθημον καὶ μεγαλοπρεπὲς μνημόσυνον τῆς πρωτοβουλίας τοῦ πατριωτικωτάτου Ἀναγωστρίου «Ἀγάθου τοῦ Λαοῦ».

Τὸ κατὰ τὴν φύσιν τῆς πενθίμως διακεκομημένου, μεσίστου ὁ ἔσχεν αἱ σημαῖαι τούτου καὶ τοῦ Γυμναστηρίου, ὁ γὰρ δὲ τὸ Ἀγ. Λουκά, περιθώμενος, ἔσθωθεν διὰ πενθίμου διαζώματος εἶχε διακοσμηθῆ μετὰ φιλοκαλίαν καὶ συμμετρίας μοναδικῆς ὑπο τὸ ἐφημερίου αὐτοῦ αἰδέσμι, ἱερομονάχου Κυρηλίου.

Τὸν νῶν ἐνωρὶς ἐπλήρωσε κέντρος πολὺς ἀπὸ τῶν λαϊκῶν ἰδία τάξεων, αἷτινες φάνηκεν ὅτι αἰσθάνονται ζωηρότερον τὰς ἐθνικὰς συμφορὰς καὶ τὰς ἐθνικὰς ὁδὰς μὴ ἀβηλυόμενα τὸ αἰσθημα ὑπὸ τῆς ἡμιμαθείας ἢ τοῦ πλουτισμοῦ.

Μετὰ τὸ πέρας τῆς θείας λειτουργίας ἠγγέλη ἡ ἐνάρξις τῆς μνημοσυνου δέσεως διὰ τῆς πενθίμου διπλῆς κωδωνοκρουσίας, ἐνθ' ἡ ὀρχήστρα τῆς Ἑλληνικῆς Φιλαρμονικῆς «Ἀπόλλων» ὑπὸ τὴν διεύθυνσιν τοῦ κ. Ι. Οἰκοσμάκου ἀέκρουσε πένθιμον ἐμβατήριον καὶ ὁ καλλιφῶνος ἱεροψάλτης κ. Μ. Θεοχάρης ἐψάλλετὰ ἐπιμνημόσυνα τροπαια μελωδικάτα, ὁ καλλιφῶνος δὲ καὶ εὐπαιδεύτος ἱεροδίακονος κ. Μανρίος Μυριανθόπουλος μετὰ τῶν ἐφημερίων τοῦ Ἀγ. Λουκά καὶ Ἀγ. Ἀντωνίου προτὸ κεννοσάφῳ ἀπήγγελε τὰς ἐπιμνημόσυνας δέσεις. Πρὸ τοῦ Κύπριου ἐπανελθὼν ἡ ἐπιβλητικὴ αὐτὴ ὀρχήστρα, καὶ μετὰ τὸ πέρας τῆς δέσεως, ἐπὶ ῥαδίᾳ ἐνεθυσιαστικῶν εἶπε λόγον ἐπιμνημόσυνον ὁ ἐλλόγιμος καὶ εὐγλωττοῦ κληρική, τοῦ Παγκυπρίου κ. Κ. Α. Κωνσταντινίδης, ὁ ἐσπρόσβινεν ὁ θεὸς ἡμῶν ὅπως τὰς ὀρχήστρας ἢ τὰ μέλη ἔμερον ὁμοθυμαδον στολήν τοῦ Ἑλληνικοῦ μουσικοῦ.

Ἡ παρέλασις τούτων διὰ τῶν ἀποκέντρων ἐνορῶν, παικιζόντων ἐμβατήρια συνεκίνησεν καὶ ἐνεθυσιαστικῶς τὸς πολιτῆς ὅσους εἶχον ληθρονῆσαι τὸ μέγα μαρτυριὸν ὑπὲρ τῆς καὶ ὁδᾶσαι τὴν Κυπριακὴν φιλοπατρίαν.

Ἡ Ἐσπερίς.

Μετὰ τὴν πρωτὴν Ὀρθοκωντικὴν τελετὴν ἐπὶ ἐκλήρωσεν ἡ ἐπιμνημόσυνος, ἐσπερὶ ἐν τῷ Θεάτρῳ τοῦ Γυμναστηρίου ἦν παρεσκευάσεν ἡ φιλομουσία καὶ ἡ

ἀφιλοκερδῆς φιλοπατρία τῶν μελῶν τοῦ Ἀναγωστρίου «Ἀγάθου τοῦ Λαοῦ» Νέοι φιλομουσικοὶ μελῶν τοῦ Ἀναγωστρίου τούτου, ἐπιβουλεύοντες ἐπὶ ὀφθαλμοῖς κατασκευάσαν ὑφαισθητὴν μετὰ ὀφθαλμοῦ συμβολικῶν παραστάσεων αὐταὶ ἐν ἐλατογραφίᾳ, ὠραία, ὡσαύτως, σκηνῆς καὶ παρασκηνίου, ὅπως ἀπαντᾷ τὸς μόνον εἰς μεγάλα θέατρα. Ἀλλὰ μεγάλη ὄρα: μελῶν τοῦ αὐτοῦ σωματείου ἀπὸ μνήμης ἤδη ἀσκηνομένη κατὰ τὰς ἐσπερῆς ὡρας εἰσέρχεται τὸ ὑψηλὸν καὶ οἰδωτικὸν Κυπριακὸν δρᾶμα **Κουτσούκ Μεχμέτ**. Ἡ συρροὴ τοῦ κόσμου ἐγένετο μοναδικῆ ἐν Κύπρῳ, διότι χωρὶς τινος ὑπερβάλλως ὑπερβαλόντος οὕτως οὐκ εἶχε προσέλθῃ εἰς τὴν σκηνὴν ἐφ' ἣς οἱ φιλότιμοι νέοι διετήγγαρον ὁ πολυπλοκὸν καὶ ὑψηλὸν δρᾶμα μετ' ἐπιτυχίας, ἣν θὰ ἐξήλεον πολλοὶ καὶ καλοὶ ἐξ ἐπαγγέλματος ἠθοποιοὶ ἀρκεῖ νὰ εἰπωμεν ὅτι ἐπὶ τρεῖς ὄρας ὡρες εἰς ὅλον τὸ πλῆθος ἐκείνο ἐπεκράτησε σιγῆ παραδειγματικὴ καὶ ἀπερίσπαστος προσήλωσις μετ' ἐντεταμένης τῆς προσοχῆς εἰς ὅλην τὴν διδασκαλίαν τοῦ ἐκτετατοῦ δράματος. Ὁ θεατὰ ἐκράτων τῶν χειρῶν αὐτῶν ἵνα θὰ παράξωσιν τὴν ἡροσκόπῃ τῆς καμπυλῆος ὀμηγύρεως μελετώσης καὶ ρωφώσης ὡς εἶπεν τὸ ἐπὶ τῆς σκηνῆς ἐθνικὸν δρᾶμα μετὰ μεγάλῃς, ἐπιτυχίας διδασκόμενον παρ' ὅλων τῶν ἐρασιτεχνῶν. Εἰς τὴν μεγλοπρέπειαν τοῦ δράματος μεγάλως συνετέλεσεν ἡ ὀρχήστρα τῆς Ἑλληνικῆς φιλαρμονικῆς «Ἀπόλλων» παικιζήσασα κατὰ τὰ διαλείμματα σοβαρῶς καὶ μεγαλοπρεπῆς μουσικῆς συνθέσεως, μετὰ τέχνης τιμῆσεως τᾶδε διετυβητὴν αὐτῆς καὶ τοῦ μαθητᾶ αὐτοῦ, οἷτινες ὑπερῶνται μετ' οὐ

Η ΘΕΣΙΣ ΤΟΥ ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΙΚΟΥ

Αι των εν Λευκωσία χαλκείων του φεδους, τῆς ἀπατης, τῆς ὕβρεως, καὶ τῆς σαυαρταντίας...

Καίτοι το γεῖμα κοινὸν κάλλι στα ἐγνώρισε τὺς χαλκείους τούτους...

Αἱ πληροφορίαι ἡμῶν χρονολογοῦνται μέχρι τῆς 16 ἰσχυμένου, παριστάσαι τὴν θέσιν τοῦ ἀρχιεπισκόπου...

Ἡ Α. Μ. ὁ Πατριάρχης κ. Φώτιος ἐμμένον ἐν τῇ γνώμῃ αὐτοῦ ὑπὲρ τοῦ δικαίου...

Συνεπῆς πρὸς ἐκείνους καὶ πρὸς τὰς ἐπισημὰς διαβεβαιώσεις...

Μετὰ τὸ πέρας τῶν εἰρημένων τελετῶν τὸ πρόσωπον, ὡς εἶρηται...

Ἡ Ἑλληνικὴ Κυβέρνησις πρῶτον ἐποιήσατο διάβημα πρὸς τὴν Α. Μ. τὸν Πατριάρχην...

Τὰ μέχρι τῆς 16 ἰσχυμένου ἀποτελέσματα τῶν ενεργειῶν τῆς Ἑλλ. Κυβερνήσεως...

Ἡ ἀπόπειρα κατὰ τὸν μέν ὑπὸ νέον μορφήν, κατ' οὐσαν ἐξ ἐγείν τὴν αὐτὴν...

Ἐὰν ἀποτύχῃ τὰ διαλλακτικὰ διαβήματα τῆς Ἑλλ. Κυβερνήσεως...

Ἡ βυζαντινὴ «Πρέδοσις» γράφει τάδε: «Κατὰ νεωτέρας πλέον ἢ ἀσφαλεῖς...

Μετὰ τὴν παραίτησιν τοῦ ἀρχιεπισκόπου, τοῦ ἀρχιεπισκοπικοῦ ὁρόνου...

Τὴν εἰδήσιν ταύτην ἐπιβεβαιώσαι καὶ ἀναποκρίσεις ἐκ Κ) πόλεως...

Ἡ εἰδήσις αὕτη δὲν φαίνεται ἐν τοῦτοις βάσιμοις, διότι χρονολογούμενη...

Ἡ ἐξ Ἱεροσολύμων προεβόθησαν σύστασις περὶ παραίτησεως τοῦ Ἀγ. Κιτίου...

ΛΟΓΟΣ ΑΠΟΧΡΩΝ ΚΑΤΑ ΤΟΥ ΜΗΤΡΟΠ. ΧΑΛΕΠΟΥ

Ἐν τῇ βορβορώδει «Ταβέρνα» τοῦ ἀνασχύντου...

Ἐπὶ τῆς διοικήσεως τοῦ πρώην (1) Χαλεπίου...

Σημειώτέον ὅτι τὸ ποίμιον τοῦ Ἀγ. Χαλεπίου ἀγαμυμνήσκειται...

Ο ΠΑΠΑΜΟΥΣΤΑΦΑΣ ΤΗΣ ΚΥΘΡΑΙΑΣ

Οἱ ἐξωμόται εἴτε διὰ φιλοκέρδει ἀν εἴτε διὰ φόβου...

Τοιοῦτος παρουσιάζεται καὶ ἐν Κυθραῖα ὁ ἐξωμότης...

Πρὸς περιφρόνησιν τῆς προτέθρησκείας...

Εὖνε, Παπαμουσταφᾶ, εὖρες τὸν ἀντάξιον...

ΜΙΚΡΑ ΧΡΟΝΙΚΑ

ΑΡΡΑΒΩΝΕΣ. Τῆ π. Πέμπτῃ ἐν στενῷ οἰκογενειακῷ κύκλῳ...

Τῆ π. Πέμπτῃ ἀπεβίωσε ἐν ἀνηρωτάτῃ ἡλικίᾳ ἡ...

ΑΓΑΘΗ Χ: ΚΩΝΣΤΑΝΤΑ Λευκωσιτῆς παρθένος...

ΣΥΝΤΑΓΜΑ ΕΝ ΤΟΥΡΚΙΑ

Ἐν κόσμῳ ἐξέπληξεν αἰφνῆδι καὶ ὅλως ἀπροσδόκητος...

ΓΥΜΝΑΣΤΗΡΙΟΝ «ΤΑ ΠΑΓΚΥΠΡΙΑ» ΤΟ ΘΕΑΤΡΟΝ

Τὸ ψυχραγωγικὸν τοῦτο κέντρον τῆς Λευκωσιτικῆς κοινωρίας...

ΘΙΑΣΟΣ ΠΟΙΚΙΛΙΩΝ

Κατ' αὐτὰς ἀρίτετο θιασὸς ἐλαφρῶν σκηναίων...

Η ΦΙΛΑΡΜΟΝΙΚΗ

Ἡ Ἑλληνικὴ Φιλαρμονικὴ «Ἀπέλλων»...

ΓΝΩΣΤΟΠΟΙΗΣΙΣ

Ὁ ὀφθαλμίατρος κ. Γεώργιος Γαρτζούνης...

ΓΝΩΣΤΟΠΟΙΗΣΙΣ

Θεραπεῖα τραυματιῶν καὶ ἐπιπλόκων αὐτῶν. Ἐγχειρήσεις καταρράκτου...

ΕΥΧΑΡΙΣΤΗΡΙΑ

Κύριε Συντάκτα, Καθὼν νομίζομεν ἐπιβάλλεται...

Ἡ τριετής εὐδόκιμος ἐργασία τῆς δόκον καὶ ἐπιμελεστάτης ταύτης...

Ἐν Λευκωτικῷ τῆ-17(30)7(1908). Ἡ Σχολικὴ Ἐπιτροπὴ Ἀναστ. Χαλαλάμπους...

Κύριε Συντάκτα, Καθὼν ἀπαράτητον θεωρῶ ὅπως ἐκφράσω...

Ὁ εὐχόμενος Γεώργιος Ἰ. Δημητριάδης (Δασκίτης.)

ΔΗΛΩΣΕΙΣ

Πληροφοροῦνται οἱ ὀφειλέται τοῦ πτωχεύσαντος...

Λευκωσία τῆ 19/1 Αὐγούστου 1908. Κ. Χριστοδούλου.

Πληροφοροῦνται οἱ ὀφειλέται τοῦ πτωχεύσαντος...

Λευκωσία τῆ 19/1 Αὐγούστου 1908. Κ. Χριστοδούλου Μ. Κακουλῆς

ΚΤΗΜΑΤΑ ΠΡΟΣ ΠΩΛΗΣΙΝ

Τὰ κάτωθι κτήματα πωλοῦνται εἰς ἐκούστον...

Α') Τοποθεσία Μερκῆ Ἀτά. Ἐκτασίς Ἐλαίος Χαρουπίς α') 25 σκάλ. 60 250 β') 4 » 8 71 γ') 6 » 9 111 δ') 9 » 4 77 Β') Τοποθεσία Μερκῆ Τζουροκ Χαρνοπούλου...

ΓΝΩΣΤΟΠΟΙΗΣΙΣ

Μὴ πλανᾶσθε ἡ μόνη κατὰ τὸ ὀρθὸν ζύγισμα...

ΚΥΠΡΙΑΚΟΣ ΦΥΛΑΞ

ΕΘΝΙΚΗ ΕΒΔΟΜΑΘΙΑ ΕΦΗΜΕΡΙΣ

Θροί Συνδρομής. Η συνδρομή είναι προληπρωτέα απεχρωτική. Έτησία εν Κύπρω Σελ. 10

ΜΑΚΕΔΟΝΙΚΑ

Επί του μακεδονικού ζητήματος προέβη εις αποκαλύψεις ο πρόην σύμβουλος της εν Λονδίνο γερμανικής πρεσβείας φόν Ράτ, ατινές δημοσιευθείσαι παρά της βερολινέου «Ημέρας» προκάλεσαν πλείστα συζητήσια.

εύρεα δικαιώματα και δυνάμεις να διορίσει του; υποδεστούς του. Η διάρκεια της εξουσίας αυτού να ορίσθη εις 7 ετη. Καί τέλος να προταθῆ ἕνα συντάσσει ειδικός προϋπολογισμός δια τὴν Μακεδονίαν, τὰ δὲ εἰσπραττόμενα να διαθῆνται αποκλειστικῶς πρὸς θεράπειαν τῶν ἀναγκῶν αὐτῆς.

Η ἡμερησίως «Ταχυδρομὸς» σχολιάζουσα τὰς ἀνακωχθείσας ἀγγλικὰς καὶ ρωσικὰς προτάσεις ἐπὶ τῶν μακεδονικῶν μεταρρυθμίσεων, γράφει ἐν τῇ τελευταίᾳ λέξει ἐπὶ τῶν εἰσπραττόμενων μεταρρυθμίσεων θὰ εἴπῃ ἡ Γερμανία, καὶ ἐν αὐτῇ τῆς συγκαταθέσεως αὐτῆς τίποτε δὲν θὰ γίνῃ.

«Ἡ συνέντευξις τοῦ Ρεβάλ—γράφει ὁ ἐν Κωνσταντίνῳ ἀναπρωσχητὴς τῆς «Βελγικῆς Ἀνεξαρτησίας»—ἐμβάλλει τὴν ὀθωμανικὴν Κυβέρνησιν εἰς σοβαρὰς ἀσπίδας. Ἡ ἄρσις τοῦ ἀγγλορωσικοῦ ἀνταγωνισμοῦ, ὅστις ἀπὸ τοῦ κριμαϊκοῦ πολέμου ὑφίστατο ἐπ' ὠφέλειαν τῆς Τουρκίας, φαίνεται ὅτι μεγάλως θὰ ἐπιδράσῃ ἐπὶ τῶν τυχῶν τῆς Ἀνατολῆς.

«Ἐἶνε γεγονός ἱστορικὸν ὅπερ ὁμοῦ οὐδὲν τὸ ἀγαθὸν προμηνύει διὰ κράτος, ὡς τὸ ὀθωμανικόν, κυκλοῦμενον ὑπὸ ἐχθρῶν πανταχῶθεν. Μετὰ τὴν συνέντευξιν τοῦ Ρεβάλ ἐμειώθη ἐνταῦθα καὶ ἡ πίστις, ἣν εἶχον ἐπὶ τῆς φιλικῆς ὑπερσείας αἱ ἐμειλλε νὰ παρσῆχῃ ἡ Γερμανία κατὰ τὴν συζήτησιν τοῦ ἀγγλορωσικοῦ μεταρρυθμιστικοῦ σχεδίου, εἰς τὸ ὑπάρχονσι μὴ προταθῶσι δικητικὰ μέτρα ἰσοδυναμοῦντα πρὸς αὐτονομίαν ἢ, τοῦλάχιστον, ἰκκνὰ νὰ ὠδηγήσῃσιν πρὸς αὐτὴν. Ἐναντίον τοιούτου κινήσεως σχεδίου θὰ ἀνθίστατο πάσις δυνάμεισι ἡ Τουρκία καὶ δὲν θὰ ἐδίδοτο νὰ ἐκτεθῆ καὶ εἰς ἐθιαστικά μέτρα.

«Ἡ Γαλλία θὰ ἐλάμβανεν ὑπὸ τὴν προστασίαν τῆς τὴν Συρίαν, ἡ δὲ Ρωσσία θὰ ἀπέμενον ἐλευθέρως νὰ δράσῃ ἐν τῷ Βοσπόρῳ. Ἡ Αὐστρία θὰ ἰκανοποιεῖτο μὲ τὴν Θεσσαλονικίαν, ἡ δὲ Ἰταλία θὰ ἀπεκλείετο μὲν ἐκ τοῦ Αἴμου, ἀλλὰ θὰ τῇ ἐδίδοτο ὡς ἀντιστάθμισμα ἡ Τριπολιτίς.»

«Ἡ Γαλλία θὰ ἐλάμβανεν ὑπὸ τὴν προστασίαν τῆς τὴν Συρίαν, ἡ δὲ Ρωσσία θὰ ἀπέμενον ἐλευθέρως νὰ δράσῃ ἐν τῷ Βοσπόρῳ. Ἡ Αὐστρία θὰ ἰκανοποιεῖτο μὲ τὴν Θεσσαλονικίαν, ἡ δὲ Ἰταλία θὰ ἀπεκλείετο μὲν ἐκ τοῦ Αἴμου, ἀλλὰ θὰ τῇ ἐδίδοτο ὡς ἀντιστάθμισμα ἡ Τριπολιτίς.»

«Ἡ Γαλλία θὰ ἐλάμβανεν ὑπὸ τὴν προστασίαν τῆς τὴν Συρίαν, ἡ δὲ Ρωσσία θὰ ἀπέμενον ἐλευθέρως νὰ δράσῃ ἐν τῷ Βοσπόρῳ. Ἡ Αὐστρία θὰ ἰκανοποιεῖτο μὲ τὴν Θεσσαλονικίαν, ἡ δὲ Ἰταλία θὰ ἀπεκλείετο μὲν ἐκ τοῦ Αἴμου, ἀλλὰ θὰ τῇ ἐδίδοτο ὡς ἀντιστάθμισμα ἡ Τριπολιτίς.»

«Ἡ Γαλλία θὰ ἐλάμβανεν ὑπὸ τὴν προστασίαν τῆς τὴν Συρίαν, ἡ δὲ Ρωσσία θὰ ἀπέμενον ἐλευθέρως νὰ δράσῃ ἐν τῷ Βοσπόρῳ. Ἡ Αὐστρία θὰ ἰκανοποιεῖτο μὲ τὴν Θεσσαλονικίαν, ἡ δὲ Ἰταλία θὰ ἀπεκλείετο μὲν ἐκ τοῦ Αἴμου, ἀλλὰ θὰ τῇ ἐδίδοτο ὡς ἀντιστάθμισμα ἡ Τριπολιτίς.»

«Ἡ Γαλλία θὰ ἐλάμβανεν ὑπὸ τὴν προστασίαν τῆς τὴν Συρίαν, ἡ δὲ Ρωσσία θὰ ἀπέμενον ἐλευθέρως νὰ δράσῃ ἐν τῷ Βοσπόρῳ. Ἡ Αὐστρία θὰ ἰκανοποιεῖτο μὲ τὴν Θεσσαλονικίαν, ἡ δὲ Ἰταλία θὰ ἀπεκλείετο μὲν ἐκ τοῦ Αἴμου, ἀλλὰ θὰ τῇ ἐδίδοτο ὡς ἀντιστάθμισμα ἡ Τριπολιτίς.»

«Ἡ Γαλλία θὰ ἐλάμβανεν ὑπὸ τὴν προστασίαν τῆς τὴν Συρίαν, ἡ δὲ Ρωσσία θὰ ἀπέμενον ἐλευθέρως νὰ δράσῃ ἐν τῷ Βοσπόρῳ. Ἡ Αὐστρία θὰ ἰκανοποιεῖτο μὲ τὴν Θεσσαλονικίαν, ἡ δὲ Ἰταλία θὰ ἀπεκλείετο μὲν ἐκ τοῦ Αἴμου, ἀλλὰ θὰ τῇ ἐδίδοτο ὡς ἀντιστάθμισμα ἡ Τριπολιτίς.»

«Ἡ Γαλλία θὰ ἐλάμβανεν ὑπὸ τὴν προστασίαν τῆς τὴν Συρίαν, ἡ δὲ Ρωσσία θὰ ἀπέμενον ἐλευθέρως νὰ δράσῃ ἐν τῷ Βοσπόρῳ. Ἡ Αὐστρία θὰ ἰκανοποιεῖτο μὲ τὴν Θεσσαλονικίαν, ἡ δὲ Ἰταλία θὰ ἀπεκλείετο μὲν ἐκ τοῦ Αἴμου, ἀλλὰ θὰ τῇ ἐδίδοτο ὡς ἀντιστάθμισμα ἡ Τριπολιτίς.»

πυλωρητῆν, πρᾶγμα τὸ ὅποιον θὰ ἐσήμαινε τὴν τελικὴν ἐκ αὐτὸν ἀπώλειαν τῆς Μακεδονίας. «Εἰς τὸ ἀγγλικὸν σχέδιον περὶ διορισμοῦ γενικοῦ διοικητοῦ ἀντετάχθησαν, ὡς γνωστὸν, ὁ Αἰρεντάλ καὶ αὐτὸς ὁ Μπύλωβ.

«Ἡ ἡμερησίως «Ταχυδρομὸς» σχολιάζουσα τὰς ἀνακωχθείσας ἀγγλικὰς καὶ ρωσικὰς προτάσεις ἐπὶ τῶν μακεδονικῶν μεταρρυθμίσεων, γράφει ἐν τῇ τελευταίᾳ λέξει ἐπὶ τῶν εἰσπραττόμενων μεταρρυθμίσεων θὰ εἴπῃ ἡ Γερμανία, καὶ ἐν αὐτῇ τῆς συγκαταθέσεως αὐτῆς τίποτε δὲν θὰ γίνῃ.

ΝΕΟΤΟΥΡΚΙΚΟΝ ΚΙΝΗΜΑ ΕΝ ΜΑΚΕΔΟΝΙΑ

«Ἡ λιποταξία τοῦ λοχαγοῦ Νιαζή-μπῆ ἐκ τῆς φρουρᾶς τοῦ Μοναστηρίου, μεθ' ὀλοκλήρου λόγου καὶ πολλῶν δημοσίων ὑπαλλήλων καὶ ἄλλων πολιτῶν, φύλλον, ἔδωκε τὸ σύνθημα τῆς γενικεύσεως τοῦ κινήματος καθ' ὅλην τὴν περιφέρειαν Μοναστηρίου. Συγγρόνως εὐρέθησαν τοιχοκολλημένα οὐκ μόνον ἐν Μοναστηρίῳ, ἀλλὰ καὶ ἐν πλείστοις ἄλλαις πόλεσι τῆς γενικῆς διοικήσεως Μοναστηρίου καὶ ἄλλων μακεδονικῶν πόλεων ἐπαναστατικὰ προκηρῶσις τῶν Νεοτούρκων, ὧν ἡ τοῦ Νιαζήμπη ἔχει ὡς ἐξῆς:

Ἀγαπητοὶ συμπατριῶται,

«Πρὸ τριακονταετίας καταστραφείσης τῆς Βουλγίας, ἀνέλαβε τὴν ἀρχὴν ὁ τύραννος σκοπὸν ἔχων τὴν γενικὴν καταστροφὴν τῆς πατρίδος ἡμῶν καὶ τοῦ λαοῦ, καταστράφας πλείστους τιμίους ἀνδράς καὶ ἐντίμους οἰκογενείας.

«Ἐάν ρανίς αἱματος φιλοπατρίας εὐρίσκηται ἐν ὑμῖν, ἔλθετε μετ' ἐμοῦ ἵνα ὁ ἱερός κόσμος ἐκτελεσθῆ ὅσον τὸ δυνατόν τάχιστα. Ἐάν ὅμως τὰ μάταια τοῦ κόσμου ἀγαθὰ σὰς κάμνωσι δούλους νὰ μὴ ἀναγκάζητε τοὺς θείοντας μετ' ὑμῶν νὰ ἐλθῶσιν νὰ ἀρνηθῶσι τοῦτο.

«Ἐάν ρανίς αἱματος φιλοπατρίας εὐρίσκηται ἐν ὑμῖν, ἔλθετε μετ' ἐμοῦ ἵνα ὁ ἱερός κόσμος ἐκτελεσθῆ ὅσον τὸ δυνατόν τάχιστα. Ἐάν ὅμως τὰ μάταια τοῦ κόσμου ἀγαθὰ σὰς κάμνωσι δούλους νὰ μὴ ἀναγκάζητε τοὺς θείοντας μετ' ὑμῶν νὰ ἐλθῶσιν νὰ ἀρνηθῶσι τοῦτο.

«Ἐάν ρανίς αἱματος φιλοπατρίας εὐρίσκηται ἐν ὑμῖν, ἔλθετε μετ' ἐμοῦ ἵνα ὁ ἱερός κόσμος ἐκτελεσθῆ ὅσον τὸ δυνατόν τάχιστα. Ἐάν ὅμως τὰ μάταια τοῦ κόσμου ἀγαθὰ σὰς κάμνωσι δούλους νὰ μὴ ἀναγκάζητε τοὺς θείοντας μετ' ὑμῶν νὰ ἐλθῶσιν νὰ ἀρνηθῶσι τοῦτο.

ΤΑΜΙΕΥΤΗΡΙΟΝ Ἡ ΛΕΥΚΩΣΙΑ

Γίνεται γνωστὸν τοῖς κ. κ. μετόχοις καὶ τῷ ἀξιότιμῳ κοινῷ διὰ τὸ Ταμιευτήριον ἡ Λευκωσία θὰ ἐξακολουθήσῃ ἐπὶ μίαν ἐτι πενταετίαν ὑπὸ τοῦ θροῦ τοῦ ἰδίου καταστατικοῦ καὶ ὑπὸ τινος τροποποιήσεως δι' ἰδικίου συμβολαίου διανεμηθσομένου δωρεάν, μετατροπῆ των παλαιῶν μετοχῶν ἀμφοτέρων τῶν περιόδων εἰς 10 0. 0. ἑκάστης Δέχεται τὴν ἐγγράφην νέων μετοχῶν ὑπὸ τοῦ συνθέσε θροῦ, ἧτοι ἄντι πέντε σελινίων προκαταβολῆς ἐπάπαξ, καὶ ἐνὸς σελινίου καθ' ἑξῆς ἑβδομάδα δι' ἑκάστην μετοχὴν. Οἱ ἐπιθυμοῦντες δὲ νὰ ἀποσύρῳσι τινὰς ἢ καὶ ὅλας τὰς μετοχὰς των κατὰ τὴν λήξιν τῆς παρούσης πενταετίας ἧτοι τὴν 31ην Δεκεμβρίου 1908 ἀφαιλοῦσι νὰ δηλώσωσι τοῦτο ἐγγράφως εἰς τὸ γραφεῖον τοῦ ταμιευτηρίου μέχρι τῆς 30ης Σεπτεμβρίου 1908 ε. π.

ΓΝΩΣΤΟΠΟΙΗΣΙΣ

Μόνον εἰς τοῦ ΔΙΑΔΕΚΤΟΥ θὰ εὔρετε Κοινὴν γνήσια, εὖ-οσμα καὶ ὑγιεινά. Δοκιμάσατε.

ΟΔΟΝΤΙΑΤΡΟΣ Δεσποσύνη Ρε-ξέκκα Σαββίδου ἐπανεκκώ-φεν ἐκ τῆς περιόδου αὐτῆς καὶ δέχεται τὰς ἐπισκέψεις τῶν πασχόντων τοῦ ὀδόντας.

Β' ΚΛΗΡΩΣΙΣ ΤΟΥ ΛΑΧΕΙΟΥ ΤΟΥ ΕΘΝΙΚΟΥ ΣΤΟΛΟΥ ΚΑΙ ΤΩΝ ΑΡΧΑΙΟΤΗΤΩΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΟΙ ΚΕΡΔΙΣΑΝΤΕΣ ΑΡΙΘΜΟΙ

Ο Α' 665793 ἀριθμὸς κερδίζει 100000 δραχμῶν. Ο Β' 169372 » » 25000 » Ο Γ' 023832 » » 10000 »

Οι Δ' 875366, Ε' 064844 καὶ ΣΤ' 932493 κερδίζουν ἀνὰ 5, 000 δραχμῶν ἕκαστος.

Οι Ζ' 753626, Η' 588179, Θ' 963099 Γ' 220484 καὶ ΙΔ' 220, 561 κερδίζουν ἀνὰ 100000 δραχμῶν ἕκαστος.

Οι κάτωθι 411 ἀριθμοὶ κερδίζουν ἕκαστος ἀνὰ δρχ. ἑκατὸ (100).

Table with 12 columns of numbers representing lottery winners and amounts.

ΤΑΜΙΕΥΤΗΡΙΟΝ Ἡ ΛΕΥΚΩΣΙΑ

Γίνεται γνωστὸν τοῖς κ. κ. μετόχοις καὶ τῷ ἀξιότιμῳ κοινῷ διὰ τὸ Ταμιευτήριον ἡ Λευκωσία θὰ ἐξακολουθήσῃ ἐπὶ μίαν ἐτι πενταετίαν ὑπὸ τοῦ θροῦ τοῦ ἰδίου καταστατικοῦ καὶ ὑπὸ τινος τροποποιήσεως δι' ἰδικίου συμβολαίου διανεμηθσομένου δωρεάν, μετατροπῆ των παλαιῶν μετοχῶν ἀμφοτέρων τῶν περιόδων εἰς 10 0. 0. ἑκάστης Δέχεται τὴν ἐγγράφην νέων μετοχῶν ὑπὸ τοῦ συνθέσε θροῦ, ἧτοι ἄντι πέντε σελινίων προκαταβολῆς ἐπάπαξ, καὶ ἐνὸς σελινίου καθ' ἑξῆς ἑβδομάδα δι' ἑκάστην μετοχὴν. Οἱ ἐπιθυμοῦντες δὲ νὰ ἀποσύρῳσι τινὰς ἢ καὶ ὅλας τὰς μετοχὰς των κατὰ τὴν λήξιν τῆς παρούσης πενταετίας ἧτοι τὴν 31ην Δεκεμβρίου 1908 ἀφαιλοῦσι νὰ δηλώσωσι τοῦτο ἐγγράφως εἰς τὸ γραφεῖον τοῦ ταμιευτηρίου μέχρι τῆς 30ης Σεπτεμβρίου 1908 ε. π.

ΕΜΠΟΡΙΚΟΝ ΔΕΛΤΙΟΝ

Table with 2 columns: AGORA LEUKOSIAS and ΑΠΟΙΚΙΑΚΑ, listing various goods and prices.